

Esentur Kılıçev

(1952)

Şair Esentur Kılıçev 2 şubat 1952 yılında Narın bölgesindeki Tian-Şan ilçesine bağlı Ak-Kıya köyünde öğretmen bir ailenin evinde dünyaya geldi. 1969 yılında Bişkek'teki A. S. Puşkin adlı 5'nolu ortaokulu bitirdikten sonra, Kırgız Devlet Üniversitesinin Filoloji Fakültesine girdi. 3. sınıftayken Leningrad'daki Canov adlı Devlet Üniversitesine geçiş yaptı. 1957 yılında başarıyla bitirdi.

Çalışma hayatına ilk yayınevlerinde başladı, sonra redaktör oldu. 1980 yılında "Ala-Dağ" dergisinin katipliğine getirildi.

İlk şiirlerinin yayınlanmaya başladığı 1967 yılından bu yana şair ve çevirmen Esentur Kılıçev'in kaleminden bir çok şiir ve çeviriler yayınlandı.

"Sesler" adlı şiir kitabı 1975 yılında yayınlandı. K. Çukovski, N. Pagadin, İ. Milev ve başka yazar ve şairlerin eserlerini çevirdi.

1979 yılında KPSS, 1981 yılında da Kırgız Yazarlar Birliğine üye oldu. VLİSM Bk'nın ve Kırgızistan LKCS Bk'nın şeref madalyalarını aldı.

Eserleri; Sesler. Şiirler. F. Mektep, 1975. Yeşil suleler. Şiirler. F. Mektep, 1978.

Şiirler

KAR CAAP

Kar caap...
Kar caap...
Dagi kar caap Nevaga,
Taskaktatıp çaap ötöt Cez atçan.
Calgız gana süyüü cetpey emi maa,
Kusalanam bir azga.

Kusalanam bir azga,
Tutkundalğan kemeni oylop suudagi
Köp alista kalğan aylım
Cana özüñ tuuraluu.

Meltireşet taş saraylar,
Menmensişe unçukpay.
Kışta ketip, cazda kelsem,
Kudu kelgin çyırçıkta.

Cüröktögü unutulğan,
Bul süyüünün keremeti.
Cımcırttıkkā uluu tungan,
Köpürölör...
Köpürölör...

Kar caap...
Kar caap...
Dagi kar caap Nevaga,
Taskaktatıp çaap ötöt Cez atçan.
Calgız gana süyüü cetpey emi maa,
Kusalanam bir azga.

KÖL TOLKUUYT

Köl tolkuyt
Tolkuyt köldö ulamıştar,
Ak kuuların köldögü izin ulap uçkan.
Bir kelip suuga cüzün çayıp ketet,
Manasçı çal күнүгө,
Kün alista.

... Tolkundardan süzüp çıgat
çüröktöy kız,
Totukturup kız cüzün
Şamal öpkön,

KAR YAĞAR

Kar yağar...
Kar yağar...
Yine kar yağar Nevaya,
Koşturarak geçer bakır atlı.
Yalnızca sevgi yetmiyor şimdi bana,
Tasalanırım biraz.

Tasalanırım biraz,
Tutsak olan gemiyi düşünüp sudaki.
Çok uzakta kalan köyüm
Ve senin hakkında.

Parlıyor taş saraylar,
Ben ben diyerek konuşmadan.
Kışın gidip, baharda gelsem,
Tıpkı göçmen sığırcık gibi.

Yürekteki iç çekişen,
Bu sevginin keremeti.
Sessizliğe iyice durulan,
Köprüler...
Köprüler...

Kar yağar...
Kar yağar...
Yine kar yağar Nevaya,
Koşturarak geçer bakır atlı.
Yalnızca sevgi yetmiyor şimdi bana,
Tasalanırım biraz.

GÖL ÇALKALANIR

Göl çalkalanır,
Çalkalanır bazen efsaneler,
Kuğuların göldeki izini takip ederek uçan.
Bir kez yüzünü yıkayıp gider,
Manasçı ihtiyar her gün,
Akşamüzeri.

Dalgalardan yüzerek çıkar
Güzel bir kız,
Kızın esmer yüzünü
Rüzgar öpmüş.

Kün öpkön kız.
Appak kılıp ak köbük tolkun öpkön,
Beşik bolup
Kök tolkun termetken kız.

Kız iyilet
Serençilep közdörün karayt kündü,
Esinde çok kün esebi
Köp ötkönbü,
Az ötkönbü.
Karayt kız kök betinde köp kuştardı,
Kim bilet
Balkim alar bilet deybi.

Kuştar çok
Uçup közdün kıcıgınan
Dünyönün uçup çeksiz bir uçuna.
Tolkundar kuuşup kelip cıgılışat
Kız bütün kıtıgılıp.
Mırza çok.
Askalarda kalganbı kar buyukkan.
Kabarın aytmak anda ay - bulutka.
Ce colun tostu beken şar darıya...
ce uluu çöl...
Kıyın go asılperı candı unutmak.

Kız çıgat
Kündö ceekke, kumga ısık.
Kız cürögü,
Kız denesi kumdan ısık.
Cetmek süzüp,
Cetmek çurkap,
Cetmek uçup mırzasına azır gana,
Tapsa ele bir aylasın...

Köl tolkuyt
Tolkuyt köldö ulamıştar,
Ak kuuların köldögü izin ulap uçkan.
Bir kelip suuga cüzün çayıp ketet,
Manasçı çal künügö
Kün alısta.

CAZDIM IR

Cazdım ır : too cönündö,
Suu cönündö,
Köl çürögü apakay kuu cönündö,
"Kettiñer çekit bolup kalgıçaktı"
Dep koydumırlarımdın bir cerinde.

Talaadağı
Toodogu gül cönündö,
Süyüngön baktıluu kün cönündö.
Bardığın cazıp kelem,
Anan kalsa balalık kündörümdü.

Too içinde turup kalgan köl cönündö,
Tañırkap turganımdı,
Al köldü körgönümdö.
Emgiçe caza elekmin emnegedir,
Süyüktüm,
Calgız gana sen cönündö.

Güneş öpmüş.
Apak edip ak köpükle dalga öpmüş,
Beşik olup,
Mavi dalgaların salladığı kız.

Kız eğilir,
Koruyup gözlerini baka güneşe,
Aklında olmayan gün hesabı
Çok mu geçmiş,
Az mı geçmiş.
Bakar kız gökyüzündeki kuşlara,
Kim bilir,
Belki onlar biliyor sanıyor.

Kuşlar yok,
Uçup gözün kenarından
Dünyanın uçsuz bir ucuna uçtular.
Dalgalar birbirlerini kovalayarak gelip düştüler,
Kızın ayaklarını gıdıklayarak.
Bey yok.
Dağlarda mı kaldı karın dolduğu.
Haberini söylediler o zaman ak buluta.
Yoksa yolunu mu kesti güler derya...
Yada koca çöl...
Zor olacak asil periyi unutmak.

Kız çıkar,
Güneşte kıyıya, kuma sıcak.
Güzel kız,
Sıcak kumlar üstünde,
Ulaştırdı yüzerek,
Ulaştırdı koşarak,
Ulaştırdı uçarak beyine şimdi,
Bir çaresini bulabilse...

Göl çalkalanır;
Çalkalanır bazen efsaneler,
Kuğuların göldeki izini takip ederek uçan.
Bir kez yüzünü yıkayıp gider,
Manasçı ihtiyar her gün,
Akşamüzeri.

YAZDIM ŞİİR

Yazdım şiir; dağ hakkında,
Su hakkında,
Gölün güzeli apak kuğu hakkında,
"Gidiciler nokta olana kadar"
Diye düşündüm şiirlerimin bir yerinde.

Bayırdaki
Dağdaki çiçek hakkında,
Sevinen mutlu gün hakkında.
Her şeyi yazıyorum,
Sonra çocukluk günlerimi.

Dağ içinde kalan göl hakkında,
Şaşırarak duruşumu,
O gölü görünce.
Hâlâ yazmadım nedense,
Sevdiğim,
Sadece senin hakkında.